

Αφιερωμένο στο συμπολεμιστή, τον Δημήτρη της Αμφιλύκης

Ανατολή. Δέκα μέτρα μετά τα δέντρα η παραλία που εξελίσσεται η ιστορία μας.
Η φωτογραφία χωρίς καμιά επεξεργασία.

Ερωτεύτηκα την ελευθερία σου

Βόρειες Σποράδες
Αρχές Εποχής Υδροχόου
Ο Ήλιος ανατέλλει

Ο φλοίσβος συντροφεύει τα βήματα ενός άνδρα που παρακολουθεί ένα κινούμενο
ανθρωπόμορφο σύννεφο στον ορίζοντα.
Το σύννεφο έχει μορφή όμορφης γυναικείας σιλουέτας.

Ξάφνου ακούγεται μια φωνή.

Φωνή: Ερωτευμένο με την ελευθερία μου και όχι με το κορμί μου σε θέλω.

Ταυτόχρονα εμφανίζεται ανάμεσα από παράλια βράχια μια ξανθή καλλονή.
Δίμετρη με τάνγκα.

Φωνή: Το σύννεφο σου μιλά και όχι το κορμί.
Βαρεμένε.

Κοιτάζει γύρω να δει ποιοι του κάνουν πλάκα. Γυρίζει και ξανακοιτά. Τίποτε.
Η καλλονή συνεχώς με τα μάτια καρφωμένα πάνω του.

Φωνή: Καλά άκουσες, το σύννεφο σου μιλά.

Κουνάει το κεφάλι του. Βλέπει τα χέρια του. Καταλαβαίνει ότι δεν είναι όνειρο.

Φωνή: Ναι, δεν ονειρεύεσαι.

Άνδρας: Αλλά;

Φωνή: Δεν έχει άλλα. Σε θέλω ερωτευμένο πρώτα απ' όλα με την ελευθερία μου... Πες μου τι νοιώθεις τώρα; Εννοώ τώρα!

Άνδρας: Δεν ονειρεύομαι.

Φωνή: Καλά τα πας... Πώς νοιώθεις θα μας πεις;

Άνδρας: Ερωτευμένος με την ελευθερία σου.

Φωνή: Σε ποια το λες;

Άνδρας: Στη γυναίκα που γουστάρω.

Φωνή: Είμαι εγώ.

Άνδρας: Έτσι πρέπει να ήτανε στα 20. Σύννεφο και η ξανθιά κουκλάρα ένα ΚΑΙ ...

Φωνή: Καλά πάμε ... εν τω παν ...

Άνδρας: Ποια είσαι;

Φωνή: Χρόνος μηδέν. Μπινγκ Μπανγκ. Λίγο ποιο πίσω και μ' έπιασες.

Άνδρας: Σίγουρα ονειρεύομαι.

Φωνή: Σίγουρα μόνο με χιούμορ μπορώ να σου απαντήσω.

Άνδρας: Πιο πίσω ...

Φωνή: Δε θα καταλάβαινες τίποτε ...

Άνδρας: Το 'χω ψάξει.

Φωνή: Σε έχω ακούσει. Γι' αυτό σου μιλώ.

Άνδρας: Πάντως σε αποδέχομαι σαν πραγματικότητα.

Φωνή: Ας είναι καλά ο Ταρκόφσκι. Εκεί που βρίσκεται ...

Άνδρας: Όλα τα ξέρεις.

Φωνή: Και εσύ σχεδόν τίποτε.

Άνδρας: Έχω ευαισθητοποιηθεί ...

Φωνή: Γι' αυτό και σου μιλώ.

Άνδρας: Τώρα τι γίνεται. Τι μπορώ ... (Τον διακόπτει)

Φωνή: Ας το σε μένα. Θα νοιώσεις πολλά σ' αυτό το φλασάρισμα των 70 λεπτών ...
Αυτός είναι ο χρόνος μας ...

Άνδρας: Και γιατί εγώ;

Φωνή: Γιατί κάποιος ...

Άνδρας: Δηλαδή εγώ;

Φωνή: Δηλαδή εσύ δραπέτευσες από το Matrix. Για να στο πω αλλιώς. Χαμπαριάζεις κάτι;

Άνδρας: Μόνο να νοιώσω ... Να κατανοήσω αποκλείεται.

Φωνή: Ουφ! Αυτό ήταν ... Κρίμα που δεν είμαι άνθρωπος.

Άνδρας: Ευτυχώς που δεν είμαι σύννεφο ...

Φωνή: Το 'κανε με παντελόνια ο Μαγιακόφσκι και πρόκοψε.

Η κοπέλα αποσύρεται πίσω από τα βράχια που πρωτοπαρουσιάστηκε.

Φωνή: Θα σου συμβούν διάφορα στο μονόπλανο που βιώνεις. Ίσως το κάνεις σενάριο. Ίσως μυθιστόρημα που κάνουν άλλοι σενάριο. Θα δείξει.

Πάντως εμπιστεύομαι την έμπνευσή σου. Μόνο μέσω της τέχνης μπορείτε να επικοινωνείτε με τις «εξωσυμπαντικές σας αλήθειες».

Ανδρας: Και η μούσα μου.

Φωνή: Φροντίσαμε να υπάρχει δίπλα σου.

Ανδρας: Για να μη ...

Φωνή: Ερωτευτείς εμένα.

Ανδρας: Δηλαδή ...

Φωνή: Ναι, αυτή που δεν τη διάλεξες, σε διάλεξε ... Αφού πρώτα εμείς τη διαλέξαμε.

Γίνεται λίγο πολύπλοκο. Δε νομίζεις;

Ανδρας: Ωραία, έτσι γίνεται πιο εύκολο.

Φωνή: Το δώρο μου πριν με συναντήσεις. Για 'ναι πιο καθαρό το μυαλό σου.

Εάφνου από τη θάλασσα βγαίνει η ξανθιά με στολή κατάδυσης.

Τη βγάζει, την αποθέτει στα βράχια όπου και κάθεται με το τάνγκα της.

Φωνή: Ναι. Αν χρειάζεται θα 'μαι σύντομη ... Αυτή η κοπέλα είμαι κι εγώ ...

Μη μας πλησιάζεις. Γιατί θα μας χάσεις.

Κοπέλα: Άκου ψιθυριστά όπως ο Ζαρατούστρα τη Γραία.

Φωνή: Στο αντιληπτό για σας σύμπαν. Η παγκόσμια έλξη προσδιορίζει την συναισθηματική σας εξάρτηση.

Η ανδροκρατία από τη νεολιθική εποχή, εδώ και 10.000 χρόνια, αποτυπώθηκε στο γονιδιακό σας δέντρο.

Ανδρας: Και το οιδιπόδειο;

Φωνή: Αυτό θα λυθεί σε βάθος χρόνου. Μέτρα αιώνες.

Ανδρας: Τώρα;

Φωνή: Τώρα μόνο τα προχωρημένα ζευγάρια μπορούν να το λύσουν. Σε προσωπική βάση.

Ανδρας: Ναι.

Φωνή: Τυχερέ.

Ανδρας: Λοιπόν;

Φωνή: Η «υποταγμένη» γυναίκα σας εκδικείται σαν μητέρα. Γιατί σας γαλουχεί σε μια βαθιά συναισθηματική επικοινωνία καθόλου χρήσιμη και πολλή επικίνδυνη.

Γιατί σας οδηγεί με λίγα λόγια στον ευνουχισμό.

Ανδρας: Ψάχνουμε τη μανούλα μας.

Φωνή: Ακριβώς. Τη γυναίκα που θα θελήσει ... αν είναι δυνατόν... και να θελήσει δε μπορεί... να επικοινωνήσει μαζί σας συναισθηματικά σα να 'στε νήπιο και αυτή η ιδεατή μανούλα...

Ανδρας: Και;

Φωνή: Μα την απάντηση τη δώσατε αλλά μισή σωστή – μισή λάθος.

Ανδρας: Δηλαδή;

Φωνή: Βρες το μόνος σου.

Ανδρας: Μη με τρελαίνεις σε παρακαλώ.

Φωνή: Εντάξει, δεν πρόκειται να σε παίξω το έργο σαν γκόμενα ούτε σαν μανούλα βεβαίως.

Ανδρας: Πες το.

Φωνή: Στην τέχνη και ιδίως στα τραγούδια σας αποτυπώνετε την αξία του έρωτα.

Σωστό.

Τώρα το λάθος: τον φορτώνετε με όλες τις αμαρτίες σας. Ή αλλιώς όλες σας τις ευθύνες. Να καθαρίσει αυτός για σας τη μπουγάδα.

Ανδρας: Σ' ακούω.

Φωνή: Αρκετά άκουσες ... Περπάτα τώρα να τα χωνέψεις.

Βαδίζει προς την άκρη της παραλίας. Ξαφνικά η φωνή.

Φωνή: Πήρες ανάσες;

Ανδρας: Ναι.

Φωνή: Στο θέμα μας. Δε θα πάμε αλλού. Να ξέρεις.

Ανδρας: Αυτό θέλω.

Φωνή: Γι' αυτό σε διάλεξα.

Ανδρας: Πες μου τι χρωστάω.

Φωνή: Κάτι πολύ ποιο πολύτιμο και δύσκολο από αυτό που ρισκοκινδυνεύεις.

Ανδρας: Και μπορώ να το δώσω;

Φωνή: Τα ρέστα σου. Τι κρίμα να μη μιλώ σε γυναίκα. Να με πιάνει αμέσως...

Ανδρας: Τι χρωστάω;

Φωνή: Να χαρίσετε εσείς που μπορείτε. Δοκιμάζοντας τα όριά σας. Τον άνδρα που χρειάζονται οι άξιες γυναίκες. Αυτόν που τα έχει όλα όπως λεν μεταξύ τους. Τον προχωρημένο όπως λεν αλλιώς.

Ανδρας: Αυτόν που είναι ερωτευμένος με την ικανότητα να έχει επιλογές.

Φωνή: Καλά πας. Μόνο με τον έρωτα και την έμπνευση μπορούμε να επικοινωνούμε άμεσα.

Ανδρας: Και χρειάζονται ίδια προετοιμασία.

Φωνή: Ίδια αξία.

Ανδρας: Όμορφο πεδίο.

Φωνή: Καλλιέργεια και εμπιστοσύνη.

Ανδρας: Και...

Φωνή: Άκου... Όλη η ανθρωπότητα θα καταλαβαίνει ολοένα και περισσότερο, στην εποχή του Υδροχόου, ότι εκεί βρίσκονται οι αξίες της ζωής. Εκεί άλλωστε νοιώθει ο άνθρωπος απελευθερωμένος από το χρόνο.

Ανδρας: Στον έρωτα και στην έμπνευση.

Φωνή: Γι' αυτό οι τέχνες θα γίνονται μια καθημερινή βίωση. Σε ρυθμούς και αναλογίες που εσείς θα επιλέγετε.

Ανδρας: Οι τέχνες επιβάλλουν συμμετοχή και όχι ανταγωνισμό.

Φωνή: Στον έρωτα βέβαια μην περιμένεις ησυχία.

Ανδρας: Σε ωθεί να γίνεσαι διαρκώς καλύτερος.

Φωνή: Αυτή είναι η πολύτιμη λειτουργία του.

Ανδρας: Και αξίζει όλες τις θυσίες.

Η κοπέλα τον πλησιάζει.

Κοπέλα: Έλα να περπατήσουμε μαζί.

Ανδρας: Ναι.

Κοπέλα: Άκου τα πουλιά από το δάσος πως σεκοντάρουν το φλοιόσβο.

Ανδρας: Πόσο όμορφη!!!

Κοπέλα: Για σένα τώρα.

Ανδρας: Να κάνουμε με τα γυαλόξυλα ένα κιόσκι.

Κοπέλα: Ναι.

Φτιάχνουν ένα κιόσκι και το σκεπάζουν με ένα μουσαμά που βρήκαν από ένα παλαιότερο. Μπαίνουν μέσα σ' αυτό.

Τα πουλιά και ο φλοίσβος ... δυνατότερα.
Βγαίνουν από το κίосκι και περπατούν στο γιαλό. Η κοπέλα τρέχει. Ο άνδρας ακολουθεί. Ξαφνικά η κοπέλα βουτά στη θάλασσα. Ο άνδρας της στέλνει ένα φιλί.

Φωνή: Έτσι μπράβο, να κρατάς τις αποστάσεις. Όσο είσαι ερωτευμένος επικοινωνείς μαζί μου.

Άνδρας: Σε ακούω.

Φωνή: Είναι μεγάλο δώρο η όποια επικοινωνία σου χαρίζει η γυναίκα. Δέξου το σα δώρο. Σαν ένα ώριμο καρπό.

Άνδρας: Και με τον πρέποντα σεβασμό.

Φωνή: Σαν άνδρας προχωρημένος. Και όχι σαν παιδί.

Άνδρας: Γιατί απευθύνεται σε άνδρα και όχι σε παιδί.

Φωνή: Κάτι αρχίζεις να πιάνεις.

Άνδρας: Και το αντίδωρο;

Φωνή: Ο έρωτας στην ελευθερία της.

Άνδρας: Να έχει το χρόνο για αυτογνωσία. Για περισυλλογή. Για εμπειρίες... για ...

Φωνή: Ο έρωτας στην ελευθερία της. Τα λέει όλα.

Άνδρας: Είναι ...

Φωνή: Το ξέρω. Αυτό όμως απαιτεί η εποχή. Αυτό είναι το τίμημα – εισιτήριο του άνδρα για το πεδίο του έρωτα. Μη γελιέσαι. Και τίποτε λιγότερο.

Άνδρας: Δηλαδή θα λειτουργεί λίγο – πολύ σα την θαλπωρή που έδιναν οι Αμαζόνες στις κόρες τους. Που ανέθρεψαν σαν πολεμίστριες βεβαίως.

Φωνή: Είδες τι κάνει η έμπνευση; Ακριβώς... Γιατί τις ανέθρεψαν να είναι ικανές να υπερασπιστούν την ελευθερία τους.

Άνδρας: Και...

Φωνή: Αυτό ζητά σήμερα η γυναίκα. Γιατί η εποχή των Αμαζόνων τώρα σχεδόν πέρασε. Είναι στο λυκόφως. Αυτή την αγκαλιά απαιτούν από τον προχωρημένο άνδρα. Αφού η εποχή των Αμαζόνων αφήνει – παραχωρεί χώρο για τον Υδροχόο.

Άνδρας: Θα 'θελα.

Φωνή: Να ζήσεις και να αντιληφθείς τα συναισθήματα των Αμαζόνων. Πρόσεξε; Ελάχιστοι αποπειράθηκαν να περιγράψουν.

Άνδρας: Ίσως.

Φωνή: Γιατί οι Αμαζόνες τα βίωναν. Δεν τα συζητούσαν ... Δεν τα περιέγραφαν.

Άνδρας: Όλα αυτά κυκλοφορούν στο σώμα μας.

Φωνή: Και κατατροπώνουν τώρα την Ανδροκρατία.

Άνδρας: Ο τρόπος που βίωσαν την ελευθερία τους οι Αμαζόνες εκφράζει το συναισθηματικό τους κόσμο. Και μέχρι εκεί...

Φωνή: Μετά είναι το Άβατο.

Άνδρας: Και τα άγια και τα μαργαριτάρια.

Φωνή: Σωστός.

Η κοπέλα έρχεται από το δάσος κρατώντας μια κιθάρα. Του την παραδίδει και ξανά χάνεται στο δάσος. Αυτός κάθεται σε ένα βράχο και παίζει μια ρόκ μπαλάντα.

Φωνή: Αυτό το Classic Rock είναι το κορυφαίο στην κλασική μουσική.

Άνδρας: Γιατί είναι συλλογικό φλασάρισμα.

Φωνή: Γιατί δεν έχει περιορισμούς ορχήστρας ή παραγγελιές ή χορηγούς.

Άνδρας: Από νέους για νέους.

Φωνή: Γι' αυτό και πάντα νέο. Είναι η πιο όμορφη συντροφιά για ένα ζευγάρι του Υδροχόου. Με τη σωστή αναλογία αισθήματος, λογικής και ενστίκτου.

Ανδρας: Καθαρή έμπνευση.

Φωνή: Και αξεπέραστη. Άλλωστε, έχετε τραγούδι για τον Υδροχόο.

Ανδρας: Τι να περιμένουμε από τον Υδροχόο;

Φωνή: Τι θα πράξετε και θα βιώσετε;

Ανδρας: Ναι.

Φωνή: Ολοένα και περισσότερο θα εναρμονίζεται η λογική σας με το συναίσθημα και το ένστικτο. Και θα αποδίδουν καρπούς. Κυρίως στην τέχνη. Η τεχνολογία θα συνδέεται ολοένα και περισσότερο με την τέχνη.

Ανδρας: Η ζωή μας θα γίνεται τέχνη.

Φωνή: Ακριβώς.

Ανδρας: Και αυτό θα είναι το κύριο στη διδασκαλία των νέων.

Φωνή: Με σχολεία που θα είναι περισσότερο σχολές καλών τεχνών παρά βιβλιοθήκες.

Ανδρας: Άλλωστε το διαδίκτυο ...

Φωνή: Ακριβώς, το διαδίκτυο είναι παρόν σε βιβλιοθήκη. Η δημιουργία είναι το ζητούμενο.

Στην εποχή του Υδροχόου δημιουργείται μια κοινή γλώσσα. Μια φυλή.

Πατρίδα μας θα είναι η οικουμένη όπως οραματίστηκε ο Μέγας Αλέξανδρος.

Ανδρας: Και η διακυβέρνηση όπως οραματίστηκαν οι ...

Φωνή: Να σ' το πω πιο σωστά. Όπως οι μνημένοι ... Άμεση δημοκρατία (ας είναι καλά το διαδίκτυο). Χωρίς εξουσίες. Χωρίς τυπικές εκλογές. Αφού η ιεραρχία θα διαμορφώνεται συνεχώς. Για να είναι συνεχώς λειτουργική.

Ανδρας: Όσο ψηλότερα στην ιεραρχία τόσο μεγαλύτερες οι θυσίες. Και η νομοθεσία.

Φωνή: Ελευθερία – Ισότητα – Αδελφότητα (Χωρίς δικαστές καριέρας. Οι δικαστές θα εκλέγονται από σύνολα που θα είναι αρμόδια – εννοείται οι πλέον ικανοί-). Πάνω από τη δικαστική έδρα θα υπάρχει η ουσία της Γαλλικής επανάστασης «Ελευθερία – Ισότητα – Αδελφότητα».

Και δε χρειάζονται πολλοί νόμοι (δηλ. μεγάλη νομοθεσία).

Ανδρας: Η διδασκαλία των νέων Μουσική – Αθλητισμός – Διαδίκτυο.

Φωνή: Διαδίκτυο εθελοντικά. Και τέχνες και αθλητισμός με καθοδήγηση.

Ανδρας: Η δόμηση σπιτιών και οικισμών;

Φωνή: Τελείως διαφορετικά. Θα υπηρετούν τον άνθρωπο. Θα βιώνουν οι κάτοικοι την τέχνη καθημερινά. Όλη η αρχιτεκτονική θα 'ναι σε μεγέθη που εξυπηρετούν την προσωπική επαφή, την ατομική φιλία, τη συλλογική δημιουργία.

Ανδρας: Η ζωή μας θα γίνεται τέχνη.

Φωνή: Έτσι θα επικοινωνείτε με την ουσία σας που ανάγεται πριν το Big – Bang. Δε γεννηθήκατε από παρθενογένεση.

Ανδρας: Οι γονιδιακές μας καταβολές ήταν δοσμένες στον χρόνο εκκίνησης.

Φωνή: Ακριβώς. Με πολύ ενδιαφέροντα ποσοστά τύχης βεβαίως.

Ανδρας: Και σοφά δοσμένες διαδικασίες – λειτουργίες.

Φωνή: Χωρίς σοφή νομοθεσία δε θα λειτουργούσε ο κόσμος σας.

Ανδρας: Άρα οι θρησκείες έχουν υπόβαθρο.

Φωνή: «Εν αρχή ην ο λόγος». Συνυπάρχουμε με το σύμπαν σας. Και βεβαίως η προ Big – Bang ουσία. Αυτό γίνεται κατανοητό.

Ανδρας: Ποια η πυξίδα

Ποια τα καθήκοντα

Ποιες οι ευθύνες;

Φωνή: Δε θα απαντήσω. Η απάντηση είναι δική σας ευθύνη. Όπως υπεύθυνα τοποθετήσατε τα ερωτήματα.

Ανδρας: Σε κάθε ερώτηση συνήθως βλέπω πολλές απαντήσεις.

Φωνή: Τώρα μου επιτρέπεις ...

Σε λίγο παρουσιάζεται μέσα από το δάσος μια μελαχρινή με μαύρα κοντά μαλλιά. Ίδια κατά τα άλλα με τη δίμετρη ξανθιά.

Φωνή: Σε φιλώ. Και να θυμάσαι πάντα «Εν τω παν».

Κοπέλα: Για.

Ανδρας: Για χαρά. Διακοπές;

Κοπέλα: Αύριο φεύγω. Πανέμορφη αυτή η παραλία.

Ανδρας: Ναι.

Κοπέλα: Χώρος έμπνευσης νομίζω. Γι' αυτό είσαι μόνος;

Ανδρας: Ναι.

Κοπέλα: Γράφω ένα μυθιστόρημα για την εποχή του Υδροχόου.

Ανδρας: Τώρα το άρχισες;

Κοπέλα: Είχα το υλικό μέσα μου. Αλλά τώρα μου 'ρθε η έμπνευση.

Ανδρας: Και η φόρμα;

Κοπέλα: Συνομιλία. Ο λόγος με γυναικεία μορφή μιλά με έναν άνδρα. Ο λόγος πριν Big – Bang.

Ανδρας: Άρα ήρθες στον κατάλληλο χώρο για να ξεκινήσεις.

Κοπέλα: Ναι, σχεδόν είδα όλο το έργο. Μένει η δουλειά νομίζω.

Ανδρας: Δεν έχουν ασχοληθεί σε βάθος με την εποχή του Υδροχόου.

Κοπέλα: Ναι. Η εποχή του Υδροχόου μας δίδει επικοινωνία με εξωσυμπαντικές αλήθειες. Με πριν Big – Bang φάση.

Ανδρας: Με το λόγο. Που εμπεριέχει το σύμπαν.

Κοπέλα: Με ξαφνιάζεις. Έχεις χρόνο;

Ανδρας: Καμιά ωρίτσα.

Κοπέλα: Υπέρ αρκετή. Μέχρι και οργασμό προλαβαίνουμε. (Και βάζει τα γέλια.)

Ανδρας: Να κουβεντιάσουμε. Για το βιβλίο σου.

Κοπέλα: Που κρυβόσουν εσύ;

Ανδρας: Δε θα 'χαμε να πούμε τίποτε πριν λίγο καιρό.

Κοπέλα: Ας τιμήσουμε λοιπόν τα ξωτικά που μας έφεραν εδώ. Σ' αυτό το σκηνικό.

Ανδρας: Για το βιβλίο σου.

Κοπέλα: Για όσα πρέπει. Έτσι πάει ...

Ανδρας: Από εδώ και τώρα. Ξεκίνησες να κοινωνείς με αχροχρονικές αλήθειες.

Ίσως ξεκίνησε με την έμπνευση. Και με την έμπνευση...

Κοπέλα: Που βρίσκεις την αυτοπεποίθηση αλήτη μου;

Ανδρας: Μου τη δίνει η αλήθεια που βιώνω.

Κοπέλα: Συνέχισε.

Ανδρας: Ελπίζω να μην έρθουν γουρουνάκια και σκυλάκια.

Κοπέλα: Άντε, πες το.

Ανδρας: Ήδη μπήκαμε Υδροχόο. Δηλαδή η ζυγαριά έκλεινε.

Κοπέλα: Λιγότερο Ιχθείς και περισσότερο Υδροχόο.

Ανδρας: Σαφώς. Ήδη οι Ιχθείς αποσύρονται οικειοθελώς.

Κοπέλα: Πες μου τη διαφορά.

Ανδρας: Ιχθείς – Συναίσθημα

Κοπέλα: Και Κριός ηρωισμός.

Ανδρας: Υδροχόος – Ουσία
Κοπέλα: Άρα πολλή θηλυκότητα.
Ανδρας: Ναι.
Κοπέλα: Λέγε, δε διακόπτω.
Ανδρας: Στην εποχή μας ...
Κοπέλα: Είμαστε αρχές Υδροχόου. Μη ξεχνάς.
Ανδρας: Ναι, στον Υδροχόο. Τίποτε δε θα 'ναι όπως παλιά. Προπαντός στις τέχνες.
Κοπέλα: Δηλαδή;
Ανδρας: Οι τέχνες θα έρχονται από φλασαρίσματα πριν Big Bang.
Κοπέλα: Εκτός χωροχρόνου δηλαδή.
Ανδρας: Μήπως είμαστε ομοιοπολικά;
Κοπέλα: Θα 'θελες. Μη παραμυθιαζόμαστε. Μίλα.
Ανδρας: Νομίζω ...
Κοπέλα: Σ' ακούω, σωπαίνω.
Ανδρας: Ο λόγος πλέον καθοδηγεί τις δυνατές εμπνεύσεις, ίσως και όλες τις εμπνεύσεις πλέον. Ο λόγος ο εξωχωροχρονικός. Φλασάρει στιγμιαία και σ' τα λέει όλα.
Κοπέλα: Κι αυτό ακριβώς μου συνέβη. Είναι όπως η σύλληψη. Για μια στιγμή το σπερματοζώαριο ενώνεται με το ωάριο και για μια ζωή τραβιέται η γυναίκα ... και μην πεις τίποτα. Λοιπόν ... όχι πες.
Ανδρας: Το δυνατό φύλο γίνεται η γυναίκα ...
Κοπέλα: Ναι, θα υπάρχει το δυνατό φύλο χωρίς να συνυπάρχει το αδύνατο, όπως μας πατήσατε εμάς.
Ανδρας: Περνάει βέβαια από σύγκρουση.
Κοπέλα: Μακελειό θα έλεγα ... Πάντως να ξέρεις. Όσο αγριεμένες είναι οι γυναίκες σ' αυτό το στάδιο, τόσο καυλώνουν με τα προχωρημένα αρσενικά.
Ανδρας: Δηλαδή;
Κοπέλα: Τους λίγους άνδρες που επιβιώνουν.
Τους τελευταίους των Μοϊκανών.
Τα δοκιμασμένα αρσενικά – ιπότες.
Ευλογώ την τύχη μου που έχω προλάβει να ζήσω τα ορίτζιναλ Ροκ αρσενικά.
Με την αγάπη – πάθος στο ... θηλυκό.
Με τις αντοχές τους στις μαλακίες μας. Με τη μηδέν κακία στη γυναίκα και με τον τσαμπουκά να παίζουν ρέστα όταν σπανίως το φέρει η τύχη. ...
Ανδρας: Όσοι απόμειναν όμως δέχονται λυσσαλέες επιθέσεις. Μοιάζουμε σαν τις πρώτες Αμαζόνες.

Κοπέλα: Ναι ρε ... Δε μου πέρασε.
Ανδρας: Ο λόγος.
Κοπέλα: Ναι, ο εξωχωροχρονικός μας επιστρατεύει με τις εμπνεύσεις που μας έρχονται σα φύλλα πορείας.
Ανδρας: Και άντε να ξεφύγεις μετά.
Κοπέλα: Μέχρι τώρα τα φλας μας έρχονται από το Αντιληπτό.
Ανδρας: Από το αντιληπτό για μας Σύμπαν...
Κοπέλα: Λοιπόν, και στο παρελθόν ο λόγος έστελνε επιλεγμένα μηνύματα – εμπνεύσεις σε κατάλληλα άτομα.
Ανδρας: Ενσάρκωνε τα μηνυμάτά του. Και μόλο που η βαρεμάρα μας πολλά από αυτά τα μετέτρεπε σε δόγμα.
Κοπέλα: Μάταιες προσπάθειες. Όσο ματωμένες κι αν είναι.
Ανδρας: Ερωτικό το μυθιστόρημά σου. Όσο μπορώ να δω.

Κοπέλα: Τι άλλο ...

Άνδρας: Ο τίτλος;

Κοπέλα: Σε θέλω ερωτευμένο με την ελευθερία μου.

Άνδρας: Εδώ ο Ανατόλ Φρανς είναι πάλι επίκαιρος.

Κοπέλα: Ο λόγος αρέσκειται από ότι μπορώ να δω να υπογράφει σα τύχη.

Άνδρας: Ελπίζω όλα αυτά να μπορέσουμε να τα εκφράσουμε με τον πρέποντα σεβασμό.

Κοπέλα: Βεβαίως. Και πάντα θυμόμαστε ότι είναι τρομερή ύβρις να θέλεις να ερμηνεύσεις το λόγο.

Άνδρας: Κράτα σημειώσεις. Πόσο θα σου πάρει να το γράψεις;

Κοπέλα: Μέχρι το Φθινόπωρο. Ότι γράψω αυτό το Καλοκαίρι.

Άνδρας: Ο λόγος.

Κοπέλα: Πανταχού παρών. Νομίζω μεγάλη αλήθεια.

Άνδρας: Μας παρουσιάζεται με διάφορες μορφές για να μπορεί να μας φωτίσει.

Κοπέλα: Και όταν θελήσει «παγώνει» τους φυσικούς του νόμους και αυτό το λέμε θαύμα.

Άνδρας: Και όσοι θέλουν το βλέπουν.

Κοπέλα: Στο έργο λοιπόν, στο μυθιστόρημα, ο λόγος παρουσιάζεται σε ένα συγγραφέα σα γκόμενα. Και του τα χώνει.

Άνδρας: Κάτι μου θυμίζει αυτό.

Κοπέλα: Όλες οι αλήθειες που χρειαζόμαστε ήδη υπάρχουν μέσα μας. Απλώς πρέπει να αφυπνιστούν.

Άνδρας: Και αυτή η αφύπνιση στον Υδροχόο είναι ευθύνη της Τέχνης.

Κοπέλα: Καλλιόπη: Επική ποίηση

Ευτέρπη: Μουσική

Κλειώ: Ιστορία

Ερατώ: Λυρική ποίηση

Μελπομένη: Τραγωδία

Πολύμνια: Ιερή ποίηση

Τερψιχόρη: Χορός

Θάλεια: Κωμωδία

Ουρανία: Αστρονομία

Άνδρας: Και η ζωγραφική: Ο κινηματογράφος;

Κοπέλα: Κολλημένες ... Θα αναλάβω και δεύτερα και τρίτα καθήκοντα. Μπού ...

Άνδρας: (Βάζει τα γέλια.) Αυτό θα πει το Λυκόφως της Ανδροκρατίας.

Κοπέλα: Κοντά έπεσες.

Άνδρας: Δε φταίω εγώ. Τα γονίδια.

Κοπέλα: Γι' αυτό σας τα κόβουμε.

Άνδρας: Άντε μη στραβώσουμε τη συζήτηση.

Κοπέλα: Ο χρόνος μας τρέχει. Σ' αυτή τη φάση ας τον τιμήσουμε. Και μάλιστα χωρίς τα δεσμά της φαλλοκρατικής λογικής. Που μου φτιάξατε μια «λογική» με συνεπακόλουθη μια παρόμοια «επιστήμη», πάντοτε με στόχο να καταλάβετε, να υποτάξετε, να κυριαρχήσετε.

Μια ιατρική που αγνοεί το θεμέλιο της υγείας. Την προσωπική χαρά. Μια τεχνολογία που καταστρέφει αντί να προστατεύσει και να καλλωπίσει το περιβάλλον μας ...

Τέλος ... Και τον Θεό δόξα.

Άνδρας: Δύσκολα να κατανοήσουμε από που πηγάζει το μίσος σας για την επικρατούσα λογική ...

Κοπέλα: Αυταπόδεικτα λογικό. Όλη η «λογική σας σκέψη» πηγάζει από την 10.000 χρόνων ανδροκρατούμενη περίοδο. Αυτό χωρίς να μηδενίζει την αξία της την προσδιορίζει ως μονόπλευρη. Μη διαλεκτική. Γι' αυτό και πάντα η γυναίκα προσπαθεί να αποδιοργανώσει τη «λογική» σκέψη του γκόμενού της.

Άνδρας: Όσο πιο ερωτευμένη τόσο πιο επιθετική.

Κοπέλα: Μα για δεξ τον έρωτα. Πάντα με τόξο και βέλη.

Άνδρας: Στον Υδροχόο όλα αλλάζουν.

Κοπέλα: Όσο θα προχωρά η εποχή τόσο η ομορφιά θα λειτουργεί ως πυξίδα.

Η κοπέλα μπαίνει στο δάσος.

Φωνή: Μόνο με τον έρωτα και την έμπνευση βρισκόμαστε σε άμεση επαφή.

Άνδρας: Και απαιτούν όμοια προετοιμασία.

Φωνή: Έχουν όμοια αξία.

Άνδρας: Όμοιο πεδίο.

Φωνή: Καλλιέργεια και αυτοπεποίθηση.

Άνδρας: Και τώρα;

Φωνή: Τώρα θα ξαναδείτε ποιες είναι οι πραγματικές αξίες.

(Τέλος 1^{ου} μέρους)

